POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Godlewski (spr.)

Sędziowie: SO Joanna Andrzejak-Kruk

SO Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: P. M.

przy udziale M. S.

o egzekucję kontaktów z dzieckiem

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Lesznie

z dnia 27 listopada 2013 roku

w sprawie III RNsm 222/13

postanawia:

1. ***oddalić zażalenie;***

2. ***zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 60 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.***

SSO J. Andrzejak - Kruk SSO K. Godlewski SSO B. Łagodzińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek o zagrożenie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej oraz zasądził od wnioskodawcy P. M. na rzecz uczestniczki postępowania M. S. kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 10 maja 2013 roku P. M.złożył wniosek o zagrożenie M. S.nakazaniem zapłaty na jego rzecz kwoty 500 zł za naruszenie obowiązków wynikających z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Lesznie w dniu 2 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt III R Nsm (...), zasądzenie od uczestniczki postępowania na jego rzecz kosztów postępowania oraz przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka K. S..

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że ugodą zawartą przed Sądem w dniu 2 listopada 2009 roku ustalono kontakty wnioskodawcy z małoletnim synem E. M.. O dnia 5 kwietnia 2013 roku kontakty te nie odbywają się, ponieważ M. S.zrezygnowała z tych kontaktów. Do wniosku dołączył odpis w/w ugody ze stwierdzeniem jej prawomocności.

W odpowiedzi na wniosek pełnomocnik uczestniczki postępowania wniósł m.in. o oddalenie wniosku w całości oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na wniosek wskazał, że prawdą jest, iż strony zawarły w dniu 2 listopada 2009 roku ugodę w przedmiocie kontaktów wnioskodawcy z małoletnim E. M., jednak w ocenie pełnomocnika to wnioskodawca nie wywiązuje się z przedmiotowej ugody. Dotychczas nie wykazywał inicjatywy co do kontaktów z synem, zapomina i lekceważy swoje dziecko. Odnośnie sytuacji z kwietnia 2013 roku wskazał, że małoletni był wtedy chory, dlatego nie doszło do kontaktu.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 roku wnioskodawca zmodyfikował wniosek i podał, że przedmiotowa sprawa dotyczy naruszania ugody zawartej z uczestniczką postępowania w Komitecie (...)w L., już po dniu 2 listopada 2009 roku, na mocy której strony ustaliły, że kontakty te odbywać będą się w piątek. Wnioskodawca zarzucił uczestniczce postępowania to, że nie dochodzi do kontaktów z synem w piątki. Jednocześnie wniósł o to „by widywać się z synem".

Pełnomocnik uczestniczki postępowania wniósł o oddalenie wniosku z uwagi na to, że przepis jest jednoznaczny i dotyczy ugody sądowej.

Sąd Rejonowy wskazał, że małoletni E. M.urodzony (...)jest dzieckiem M. S.oraz P. M.pochodzącym z małżeństwa, które zostało rozwiązane przez rozwód.

W dniu 2 listopada 2009 roku przed Sądem Rejonowym w Lesznie w sprawie o sygn. akt III RNsm (...) P. M.i M. S.zawarli ugodę następującej treści:

1. Rodzice małoletniego E. M.urodzonego dnia (...), M. S.i P. M.zgodnie ustalają, iż kontakty ojca z dzieckiem odbywać się będą jeden raz w miesiącu w ostatni poniedziałek miesiąca w godzinach od 16.00 do 18.00 w (...) Komitecie (...)w obecności pedagoga bądź psychologa,

2. Rodzice zobowiązują się osobiście wzajemnie informować się z wyprzedzeniem o planowanych zmianach w kontaktach.

3. Rodzice małoletniego przyjmują powyższe warunki do wiadomości i bezwzględnego stosowania.

Następnie wnioskodawca i uczestniczka postępowania wraz z pracownicami Ośrodka (...)w L.ustalili, że kontakty wnioskodawcy z synem E.odbywać będą się jeden raz w miesiącu w piątek. Przy czym P. M.będzie telefonicznie potwierdzał swoje uczestnictwo w kontakcie pracownikowi Ośrodka (...)w L., a pracownik ten następnie informację tę przekaże M. S., wówczas ta przyjedzie z synem na widzenie.

Kontakty wnioskodawcy z synem odbyły się w lutym i marcu 2013 roku. W kwietniu się nie odbyły, ponieważ M. S.poinformowała pracowników(...)w L., że syn jest chory. Od tego czasu wnioskodawca nie widział się z synem.

E. M.ma obecnie 8 lat. Uczęszcza do Szkoły Podstawowej w L.nr(...), do klasy drugiej. Małoletni powód choruje na astmę oskrzelową, alergię oraz atopowe zapalenie skóry. Ma także wadę wzroku - astygmatyzm.

Wnioskodawca ma 43 lata. Na co dzień zamieszkuje w (...)gdzie wynajmuje mieszkanie - kawalerkę. Obecnie zarabia 14.000 (...), co w przeliczeniu na polską walutę wynosi około 2.100 zł, nie wypracowuje żadnych nadgodzin, dodatków bądź premii. Zajmuje także mieszkanie komunalne w L.. Do L.przyjeżdża raz na miesiąc.

M. S.ma 35 lat, z zawodu jest szwaczką. Obecnie pracuje w firmie (...)w L.na stanowisku szwaczka. Jej miesięczne wynagrodzenie plasuje się na poziomie około 1.300 zł netto. Jest właścicielką dwóch mieszkań. Jedno z mieszkań użyczyła bratu, który zamieszkuję w nim wraz ze swoją rodziną, a także który zobowiązany jest do opłacania wszelkich kosztów zamieszkania oraz spłaty comiesięcznego kredytu w wysokości 230 zł miesięcznie. Zamieszkuje wraz z małoletnim synem E. M., konkubentem oraz swoimi rodzicami. Uczestniczka postępowania jest także współwłaścicielem samochodu osobowego marki S. (...)rocznik 2004.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy w Lesznie ustalił na podstawie akt Sądu Rejonowego w Lesznie o sygn. III RC (...) oraz dokumentów urzędowych i prywatnych zgromadzonych w aktach sprawy.

Zebrane w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne, w tym dokumenty przedstawione przez strony stanowią główne źródło dowodowe. W ocenie Sądu dokumenty te nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności i w pełni korzystają z domniemań, jakie wynikają art. 244 k.p.c. (dokumenty urzędowe) oraz w art. 245 k.p.c. (dokumenty prywatne).

Zgromadzony w aktach Sądu Rejonowego w Lesznie o sygn. III RC (...) materiał dowodowy - Sąd uwzględnił w całości dokonując ustaleń faktycznych kierując się zasadą powagi rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.).

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2013 roku tut. Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie w charakterze świadka K. S., o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa, o przesłuchanie uczestniczki postępowania oraz z akt Sądu Rejonowego w Lesznie o sygn. III RNsm (...), albowiem przeprowadzenie tych dowodów nie miałoby wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 598^{15} § l k.p.c. wprowadzonego ustawą nowelizującą z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2011 r. Nr 144 póz. 854), który stanowi podstawę niniejszego postanowienia - jeżeli osoba, pod której pieczą dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. Taka sytuacja zaistniała w niniejszym stanie faktycznym.

W niniejszej sprawie wnioskodawca, ostatecznie domagał się, zagrożenia M. S.nakazaniem zapłaty na jego rzecz kwoty 500 zł za naruszenie obowiązków wynikających z ugody zawartej z M. S., po uzgodnieniach dokonanych z pracownikami Ośrodka (...)w L.. Wynika z tego, że wnioskodawca nie wskazuje na naruszenia ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Lesznie w dniu 2 listopada 2009 roku, co więcej wnioskodawca nie chce by uczestniczka postępowania stosowała się do tej ugody. Chce widywać się z synem w piątki na zasadach ustalonych wcześniej z uczestniczką postępowania w Ośrodku (...)w L..

Sąd Rejonowy wskazał, że hipoteza art. 598^{15} § l k.p.c. zakłada, iż sposób utrzymywania kontaktów między dzieckiem a rodzicami oraz innymi osobami wymienionymi w art. 113^{6} k.r.o. został już prawomocnie (art. 579) uregulowany w orzeczeniu sądu lub w ugodzie sądowej albo zawartej przed mediatorem i zatwierdzonej, bowiem dopiero w takim wypadku można stwierdzić, czy osoby wymienione wyżej przestrzegają ustalonych reguł. Jeżeli orzeczenie ustalające kontakty zostało wydane w sprawie o rozwód lub separację w postępowaniu zabezpieczającym (por. art. 445^{1}), postanowienie wymaga (art. 743 § 2) opatrzenia wzmianką o wykonalności, a jego wykonanie następuje również na podstawie przepisów oddziału 6.

Wyżej wskazany przepis znajduje zastosowanie jedynie wtedy gdy osoba, pod której pieczą dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem. Ugoda, do wykonania której, wnioskodawca chce przymusić uczestniczkę postępowania nie jest ugodą zawartą przed Sądem ani mediatorem.

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił jak w pkt l sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników - w pkt 2 sentencji postanowienia.

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i nakazanie zapłaty M. S.kwoty 500 zł za naruszenie obowiązków wynikających z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Lesznie dnia 2.11.2009 r. oraz ugody mediacyjnej z dnia 28.12.2009 r. zawartej w (...)Komitecie (...)w L.oraz wniósł o obciążenie uczestniczki postępowania kosztami postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że uczestniczka postępowania utrudnia mu kontakty z synem. Podniósł, że pragnął widywać się z synem w piątek na zasadach ustalonych wcześniej w (...)Komitecie (...)w L.. Podkreślił, że ziściły się przesłanki do zastosowania art. 598^{15} k.p.c., bowiem kontakty z dzieckiem zostały już uregulowany w ugodzie sądowej i zawartej przed mediatorem w (...)Komitecie (...)w L..

Skarżący zarzucił także brak podstaw do oddalenia jego wniosków dowodowych o przesłuchanie w charakterze świadka K. S. oraz dowodu z opinii biegłego.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawcy, uczestniczka postępowania reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, przyjmując je za własne.

Wskazać należy, że wnioskodawca podczas rozprawy dnia 27.11.2013 r. zmodyfikował swoje pierwotne żądanie dotyczące realizacji ugody sądowej z dnia 2.11.2009 r. (spotkania z synem w każdy ostatni poniedziałek miesiąca) i wskazał, że ugoda zawarta przed sądem jest nieaktualna i domaga się realizacji kontaktów w piątek, ustalonych w ugodzie zawartej w Komitecie (k. 41). Tym samym należy uznać, że ostatecznie wnioskodawca w niniejszym postępowaniu odstąpił od egzekucji ugody sądowej z dnia 2.11.2009 r. dotyczącej kontaktów z małoletnim E. M..

Zgodnie z art. 598^{15} § 1 k.p.c. jeżeli osoba, pod której pieczą dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. Przepis ten wymienia wyraźnie i jednoznacznie rodzaje dokumentów, w oparciu o które uprawniony może domagać się egzekucji kontaktów w sposób opisany w tym przepisie.

Wnioskodawca nie przedłożył żadnego z takich dokumentów, z którego wynikałoby, iż jest uprawniony do kontaktów z małoletnim E. M. w piątki, ani nie zawnioskował o przeprowadzenie dowodu z takiego dokumentu. Zatem słusznie jego żądanie zostało oddalone przez Sąd Rejonowy, a w konsekwencji to wnioskodawcę jako podmiot, którego żądanie nie zostało uwzględnione, obciążono kosztami postępowania przed Sądem Rejonowym, na podstawie art. 520 § 2 k.p.c.

Na marginesie można jedynie wskazać, że ugoda mediacyjna z dnia 22.12.2008 r. (przedłożona jedynie w formie kserokopii) załączona do zażalenia, została zawarta na blisko rok przed sądowym uregulowaniem kontaktów wnioskodawcy z synem. Ponadto regulowała ona tylko jednorazowy kontakt wnioskodawcy z małoletnim E. M.dnia 2.03.2009 r. (poniedziałek) i nie zawierała żadnych postanowień odnośnie kontaktów w piątki (jak bezzasadnie twierdzi wnioskodawca). Trudno więc w oparciu o ten dokument uznać, by matka dziecka nie stosowała się do jakichś uzgodnień odnośnie realizacji kontaktów wnioskodawcy z synem.

Należy też podkreślić, że postępowanie w trybie art. 598^{15} § 1 k.p.c. ma charakter postępowania ***wykonawczego***, zatem kognicja sądu jest ograniczona do zbadania czy nastąpiło naruszenie obowiązków wynikających z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem, z jakiej przyczyny oraz jaka jest sytuacja majątkowa i

życiowa osoby winnej naruszeń (w celu określenia sumy pieniężnej stanowiącej dla niej zagrożenie). W tym kontekście wnioski dowodowe zarówno wnioskodawcy jak i uczestniczki postępowania nie mogły mieć żadnego wpływu na rozstrzygnięcie, gdyż nie dotyczyły okoliczności branych pod uwagę w tym postępowaniu.

Przesłanki ewentualnej zmiany dotychczasowego uregulowania w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, z uwzględnieniem jego dobra, nie podlegają badaniu w postępowaniu dotyczącym wymuszenia realizacji aktualnych obowiązków. Kwestie te mogą być przedmiotem postępowania o zmianę uregulowania kontaktów z dzieckiem, jednak jest to zupełnie inne postępowanie o charakterze rozpoznawczym. W świetle powyższego nie było zatem potrzeby przeprowadzania dowodów wskazanych przez skarżącego w zażaleniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie 1 postanowienia, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W punkcie 2 orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.0.490 t.j.). Interesy uczestników niewątpliwie były sprzeczne, a zażalenie wnioskodawcy jako bezzasadne podlegało oddaleniu, stąd sąd obciążył wnioskodawcę obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego poniesionych przez uczestniczkę, na które złożyło się wynagrodzenie jej pełnomocnika w stawce minimalnej.

SSO J. Andrzejak - Kruk SSO K. Godlewski SSO B. Łagodzińska

Zarządzenie :

1. Odnotować i zakreślić;

2. odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy oraz pełnomocnikowi uczestniczki postępowania;

3. po nadejściu z.p.o. akta zwrócić Sądowi I instancji.

P., dnia 7 marca 2014 r.

SSO K. Godlewski